LIKKUTEI TORAH · SHIR HASHIRIM · MAAMAR 26

אני ישנה ולבי ער קול דודי דופק פתחי לי כו׳

“I Am Asleep, but My Heart Is Awake”

DEDICATED IN HONOR OF

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ״ל

Dedicated in honor of the Rebbe’s father, Reb Levi Yitzchok

LikuteiTorah.com

THE CHASSIDISHE PARSHA

likuteitorah.com/likkutei-torah/shir-hashirim/26/

1 אני ישנה ולבי ער קול דודי דופק פתחי לי כו'. וברבות בשה"ש [בשיר השירים] אני ישנה מן הקץ

"I am asleep, but my heart is awake; the voice of my beloved knocks: 'Open to me…,'" etc. And in [Midrash] Rabbah on Song of Songs: "I am asleep" — from the End.

ובזהר פ' אמור (צ"ה ע"א) אני ישנה בגלותא והענין כי הנה הגלות דומה לשינה

And in the Zohar, Parshas Emor (95a): "I am asleep — in the exile." The explanation is: behold, the exile resembles sleep.

כמו שהשינה הוא ע"י שנסתם מראה עיניו. כך הנה בגלות נאמר אותותינו לא ראינו פי' אותותינו כמו אותיותינו דהיינו אותיות התורה והתפלה כי הנה כתיב (ישעיה מ"ה י"א) האותיות שאלוני על בני ועל פועל ידי תצוני.

Just as sleep comes about through the sight of one's eyes being closed off, so in the exile it is said, "Our signs we have not seen." The meaning of "our signs" (ososeinu) is like "our letters" (osiyoseinu), that is, the letters of the Torah and of prayer. For behold, it is written (Isaiah 45:11), "The letters (ha'osiyos), ask Me concerning My children, and concerning the work of My hands command Me."

והענין הוא כי הנה אותיות הוא מלשון אתא בקר שהן המביאות והממשיכות אור א"ס ב"ה מההעלם אל הגילוי

The explanation is: osiyos (letters) is from the expression "Morning comes (asa)"; for they are what bring and draw the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, from concealment into revelation,

להיות גילוי אור א"ס ב"ה ממש בנפש האדם למטה שלכן נקראו האותיות בשם סוסים כמ"ש במ"ת [במתן תורה] כי תרכב על סוסיך כו' שהן אותיות התורה

so that there be an actual revelation of the Infinite Light, blessed be He, in the soul of man below. That is why the letters are called by the name "horses," as it is written concerning the Giving of the Torah, "When You ride upon Your horses," etc., which are the letters of the Torah.

ונמשלו כמו סוס לגבי רוכבו שכשם שהסוס רץ ומוליך את הרוכב למקום שאין הרוכב מגיע לשם מצד טבעו בעצמו כך האותיות הן כסוס לגבי רוכבו הוא אור א"ס ב"ה הסוכ"ע

And they are likened to a horse in relation to its rider: just as the horse runs and carries the rider to a place that the rider does not reach by his own nature, so the letters are like a horse in relation to its rider, which is the Infinite Light, blessed be He, the light that encompasses all worlds (sovev kol almin),

שהוא למעלה מעלה מגדר ההשתלשלות והתלבשות המדרגות ולית מחשבה תפיסא בי' [ביה] שאינו מתלבש כלל בירידת והשתלשלות סדר המדרגות כ"א ע"י שנתפס ומתלבש באותיות התורה

which is far, far above the bounds of the chain of descending worlds (hishtalshelus) and the enclothing of the levels, and "no thought can grasp it"; for it is not enclothed at all in the descent and chain-like progression of the order of levels, except by being grasped and enclothed in the letters of the Torah.

(ועמ"ש בד"ה ויאמר משה אכלוהו היום ובד"ה נר חנוכה כו' מזוזה מימין ובד"ה לריח שמניך ועי' בע"ה שער א' פ"ד)

(And see what is written in the discourse beginning "And Moshe said, 'Eat it today,'" and in the discourse beginning "The Chanukah lamp," etc., "the mezuzah on the right," and in the discourse beginning "For the fragrance of your oils"; and see Emek HaMelech, Sha'ar (Gate) 1, chapter 4.)

וזהו האותיות שאלוני על בני כו' האותיות עצמן הן הן המשכות על בני שבאותיות התורה והתפלה נמשך גילוי זה בנפש האדם למטה להיותה משכלת ומתבוננת בגדולת א"ס ב"ה שכשמו כן הוא אין לו סוף ואין ערוך אליו כו'.

And this is [the meaning of] "The letters, ask Me concerning My children," etc.: the letters themselves are the very drawings-down upon "My children"; for in the letters of the Torah and of prayer this revelation is drawn into the soul of man below, so that it comprehends and contemplates the greatness of the Infinite One (Ein Sof), blessed be He, who, as His Name, so is He: He has no end, and there is no comparison to Him, etc.

2 וכולא קמי' [קמיה] כלא ממש ואי לזאת תכלה אליו הנפש בבחי' ביטול ממש להיות גילוי אור א"ס ב"ה למטה כמו למעלה.

And "all before Him is as actually nothing." Therefore the soul will pine away toward Him, in a state of actual self-nullification (bittul), so that there be a revelation of the Infinite Light, blessed be He, below as above.

אך בגלות אותותינו לא ראינו שאינו נראה ונגלה גילוי אור א"ס ב"ה הסוכ"ע בבחי' גילוי ממש בעולם

But in the exile, "our signs we have not seen": the revelation of the Infinite Light, blessed be He, the light that encompasses all worlds, is not seen and revealed as an actual revelation in the world,

כמו שיהי' [שיהיה] לעתיד כי עין בעין יראו כו' ונגלה כבוד הוי' וראו כל בשר כו'.

as it will be in the Time to Come, "for eye to eye they shall see," etc., and "the glory of Havayah shall be revealed, and all flesh shall see," etc.

אך מ"מ ולבי ער ופי' בזהר ולבי דא קוב"ה [קודשא בריך הוא] וכ"כ [וכן כתב] ברבות בשה"ש [בשיר השירים] גבי ולבי ער איכן מצינו שנק' הקב"ה לבן של ישראל מן הדין קרא דכתיב צור לבבי וחלקי אלקים לעולם.

Yet nevertheless, "but my heart is awake." And the Zohar explains: "'And my heart' — this is the Holy One, blessed be He." And so it is written in [Midrash] Rabbah on Song of Songs, on "but my heart is awake": "Where do we find that the Holy One, blessed be He, is called the heart of Israel? From this verse, as it is written, 'The Rock of my heart and my portion is G-d forever.'"

3 וזהו לבבתני אחותי כלה. ועמ"ש מזה בד"ה ביום השמע"צ [השמיני עצרת] והיינו שהלב הוא חיות כל האברים שבו משכן הדם הוא הנפש המחיה את כל הגוף כך הקבה הוא הוא חיינו ואתה מחיה את כולם.

And this is [the meaning of] "You have captured my heart (libavtini), my sister, bride." And see what is written on this in the discourse beginning "On the day of Shemini Atzeres." That is: the heart is the life-force (chayus) of all the limbs, for in it is the dwelling of the blood, which is the soul that gives life to the whole body. So the Holy One, blessed be He, is our very life, and "You give life to them all."

אך להבין למה נקרא עד"מ בשם לב דוקא ולא בשם מוח עד"מ שהרי גם המוח הוא משפיע החיות לכללות הגוף דתלת שליטין אינון מוחא ולבא וכבדא

But [we must] understand why He is called, by way of analogy, specifically by the name "heart" and not, by way of analogy, by the name "brain"; for the brain too bestows life-force upon the body as a whole, since "there are three rulers: the brain, the heart and the liver."

אך אינו דומה סיבוב והילוך השפעת החיות שמן הלב לאברים להילוך ההשפעה שמן המוח לאברים כי הנה על הלב נאמר כל הנחלים הולכים אל הים כו'.

But the circuit and course of the flow of life-force from the heart to the limbs is not like the course of the flow from the brain to the limbs. For behold, concerning the heart it is said, "All the rivers go to the sea," etc.,

4 ובמקום שהם הולכים שם הם שבים ללכת שנמשך הדם מכל האברים אל הלב וחוזר מן הלב ונמשך לכל האברים.

"and to the place where they go, there they return to go": for the blood is drawn from all the limbs to the heart, and returns from the heart and is drawn out to all the limbs.

וגם הנה השפעת החיות שמן הלב לאברים הוא מן הדם שהוא הנפש והדם מתהווה מן המאכל שמתעכל ונעשה דם הנפש ממש.

And moreover, the flow of life-force from the heart to the limbs is from the blood, which is the soul; and the blood comes into being from the food, which is digested and becomes the very blood of the soul.

5 והנה תחלת בישול המאכל הוא בכבד ששם נעשה דם ומתברר ומהמובחר שולח ללב ואזי נסגר הדם בתוך הלב ואח"כ נפתח הלב ע"י כח ההמשכה שנמשך מן המוח ופותח את הלב להמשיך הדם בכל האברים

Now, the beginning of the digestion of the food is in the liver: there it becomes blood and is refined, and the choicest [of it] is sent to the heart. Then the blood is shut up within the heart, and afterwards the heart is opened through the drawing power that extends from the brain and opens the heart, to draw the blood into all the limbs.

ולכן הלב דופק תמיד שמחמת סגירה ופתיחה הנל שהן תמיד כי תמיד מתברר ונשלח דם חדש מן הכבד אל הלב ונסגר ואח"כ נמשך כח מן המוח ופותחו

Therefore the heart beats constantly, because of the aforementioned closing and opening, which are constant; for new blood is constantly refined and sent from the liver to the heart, and is shut in, and afterwards a power is drawn from the brain and opens it.

ולכן הוא רצוא ושוב תמיד בבחי' סגירה ופתיחה וזהו הדפק שדופק הלב תמיד מחמת זה

Therefore it is constantly "running and returning" (ratzo vashov), in the manner of closing and opening; and this is the pulse with which the heart constantly beats, because of this.

נמצא שהשפעת החיות שמן הלב לאברים מדם הנפש שבו היינו מה שמקבל החיות מן הכבד שאותו הדם נסגר בתוכו ואח"כ נפתח כו'.

It follows that the flow of life-force from the heart to the limbs is from the blood of the soul within it, that is, the life-force that it receives from the liver: that blood is shut up within it, and afterwards it is opened, etc.

משא"כ המשכת החיות שמן המוח לאברים היא המשכה והשפעה לבדה ובזה יובן מה שהקב"ה נקרא עד"מ בשם לב דוקא כי כל השפעות החיות שמשפיע לברואיו באתעדל"ת [באתערותא דלתתא] דוקא תליא מילתא כנודע.

Whereas the drawing of life-force from the brain to the limbs is a drawing-down and bestowal alone. And with this will be understood why the Holy One, blessed be He, is called, by way of analogy, specifically by the name "heart": for with all the flows of life-force that He bestows upon His creatures, the matter depends specifically on the arousal from below (isarusa dilesata), as is known.

6 ואתעדל"ת [ואתערותא דלתתא] זו הוא מ"ש ואהבת את הוי' אלקיך בכל לבבך ובכל נפשך ואהבת הוא מלשון אבה

And this arousal from below is what is written, "And you shall love Havayah your G-d with all your heart and with all your soul." "And you shall love" (ve'ahavta) is from the term avah ("want"),

דהיינו ראותא דליבא בחשיקה וחפיצה שיהי' [שיהיה] כל רצונו וחפצו להיות הוי' הוא אור א"ס ב"ה ממש בבחי' אלקיך

that is, the will of the heart (re'usa deliba), with longing and desire: that all his will (ratzon) and desire be for Havayah, which is the very Infinite Light, blessed be He, to be at the level of "your G-d,"

דהיינו בגילוי הנפש כאלו הוא לנוכח ורצון וחפץ זה יהי' [יהיה] בכל לבבך ובכל נפשך שלא יהי' [יהיה] רצון וחפץ אחר זולתו וכמ"ש מי לי בשמים ועמך לא חפצתי כו'.

that is, revealed in the soul as though He were present before [him]. And this will and desire shall be "with all your heart and with all your soul," so that there be no other will or desire apart from Him, as it is written, "Whom have I in heaven? And with You I desire nothing," etc.

7 וכל צרכי עוה״ז שצריך האדם להשתמש בהם לחיי גופו יהיו בע״כ [בעל כרחך] וכמאן דשדי בתר כתפוי כי בע״כ [בעל כרחך] אתה חי ולא מחפץ האמיתי.

And all the needs of this world that a person must make use of for the life of his body shall be against his will, and like "one who casts [them] behind his shoulders"; for "against your will you live," and not out of true desire.

וזהו לא חפצתי כו׳ שיש הפרש בין חפץ לרצון שרצון נקרא מי שרוצה הדבר אף שלא מרצונו וחפצו האמיתי

And this is [the meaning of] "I desire nothing," etc. For there is a difference between chefetz (desire) and ratzon (will): ratzon is said of one who wants the thing even though it is not out of his true will and desire;

ואף מי שכופין אותו עד שיאמר רוצה אני נקרא רצון אצלו שרוצה מ״מ אבל חפץ נק׳ חפץ ורצון האמיתי

and even one whom they coerce until he says, "I want [to]," it is called ratzon on his part, since he wants [it] nevertheless. But chefetz denotes true desire and will,

דהיינו שיש לו חפץ ותשוקה מחמת שמוצא קורת רוח ותענוג באותו הדבר שרוצה וע״ז נאמר ועמך לא חפצתי בלשון חפץ ולא בלשון רצון

that is, that he has a desire and yearning because he finds satisfaction and delight in that thing he wants. And regarding this it is said, "And with You I desire (chafatzti) nothing," in the language of chefetz and not in the language of ratzon:

שכל חפצו וכל ישעו יהי׳ [יהיה] רק לדבקה בו ית׳ שהוא מקור החיים ומקור התענוגים ועמ״ש בפי׳ וכל גבולך לאבני חפץ בד״ה ושמתי כדכד

that all his desire and all his salvation shall be only to cleave to Him, may He be blessed, who is the source of life and the source of delights. And see what is written in the explanation of "And all your borders of stones of desire (avnei chefetz)," in the discourse beginning "And I will make [your windows] of kadkod [a precious stone]."

וע"ז אומרים באמת ויציב ואהוב וחביב ונחמד ונעים כו' הדבר הזה והיינו הדבר הזה שבק"ש [שבקריאת שמע] ואהבת את ה' אלקיך בכל לבבך ובכל נפשך והיו הדברים האלה כו'.

And regarding this we say in [the blessing] "True and firm": "and beloved and cherished, and delightful and pleasant," etc., "is this thing." And this is "this thing" that is in the Shema: "And you shall love Havayah your G-d with all your heart and with all your soul, and these words shall be," etc.

8 והנה באתערותא דלתתא זו אתעדל"ע [אתערותא דלעילא] גילוי פנימיות רצונו ית' וחפצו האמיתי להיות המשכת התורה והמצות וכמ"ש ויקם עדות ביעקב ותורה שם בישראל ונמשך בהן עונג העליון

Now, through this arousal from below [comes] the arousal from above (isarusa dile'eila): the revelation of the inner dimension (pnimiyus) of His will, may He be blessed, and of His true desire, for there to be the drawing-down of the Torah and the mitzvos, as it is written, "He established a testimony in Yaakov, and set a Torah in Israel"; and the supernal delight is drawn into them,

כמאמר אשר קדשנו במצותיו אשר הוא מלשון באשרי כי אשרוני בנות שהוא לשון שבח והילול ע"ד וטוב ויפה הנאמר באמת ויציב ואהוב וחביב ונחמד ונעים כו'.

as in the saying, "who (asher) has sanctified us with His commandments": asher is from the expression "In my happiness (be'oshri), for daughters have called me happy (ishruni)," which is an expression of praise and acclaim, along the lines of "and good and beautiful" that is said in [the blessing] "True and firm": "and beloved and cherished, and delightful and pleasant," etc.

שנמשך עונג העליון מאור א"ס ב"ה הסוכ"ע שהוא מקור חיי החיים מקור התענוגים להתלבש בתורה ומצות שלפנינו הנגלות לנו המלובשות בענינים גשמיים

For the supernal delight is drawn from the Infinite Light, blessed be He, the light that encompasses all worlds, which is the source of the life of [all] life, the source of delights, to be enclothed in the Torah and mitzvos that are before us, revealed to us, enclothed in physical matters.

אשר כח זה להיות המשכה זו שלמעלה מעלה מן ההשתלשלות יורדת ומתלבשת למטה מטה באתעדל"ת [באתערותא דלתתא] זו תליא

And this power — for this drawing-down, which is far, far above the chain of descending worlds (hishtalshelus), to descend and be enclothed far, far below — depends on this arousal from below.

(ועמ"ש ג"כ מזה בביאור ע"פ יונתי בפי' כי קולך ערב ומראך נאוה ובד"ה ואהיה אצלו אמון בפי' ואהיה שעשועים יום יום ועמ"ש בד"ה אוסרי לגפן ובפסוק וזכרתם את כל מצות ועמ"ש בד"ה הבאים ישרש בפי' כי תהיו אתם ארץ חפץ כו')

(And see what is written on this also in the explanation on [the verse] "My dove," on the meaning of "for your voice is sweet and your appearance is comely"; and in the discourse beginning "And I was with Him as a nursling," on the meaning of "and I was [His] delight day by day." And see what is written in the discourse beginning "Binding [his foal] to the vine," and on the verse "And you shall remember all the commandments." And see what is written in the discourse beginning "Those who come, He will cause to take root," on the meaning of "for you shall be a land of desire," etc.)

ולכן אמרו רז"ל [רבותינו זכרונם לברכה] שבתחלה יקבל עליו עול מלכות שמים ואח"כ עול מצות כי א"א לקבל עול מצות ולהיות נמשך בהן עונג העליון ב"ה כ"א ע"י קבלת עול מלכות שמים תחלה והיינו ואהבת שבפי' ראשונה.

And therefore our Sages, of blessed memory, said that first one should accept upon himself the yoke of the kingdom of Heaven, and afterwards the yoke of the mitzvos. For it is impossible to accept the yoke of the mitzvos, and for the supernal delight, blessed be He, to be drawn into them, except through accepting the yoke of the kingdom of Heaven first; and this is "And you shall love" in the first section [of the Shema].

9 ועמ"ש מזה בד"ה ראיתי והנה מנורת זהב והנה על בחי' אתעדל"ת [אתערותא דלתתא] ואתעדל"ע זו נאמר ולבי ער

And see what is written on this in the discourse beginning "I have seen, and behold, a menorah all of gold." Now, concerning this level of arousal from below and arousal from above it is said, "but my heart is awake":

כי הגם שאני ישנה בגלותא שאותותינו לא ראינו כנ"ל מ"מ אף בגלותנו לא עזבנו ה' מבחי' רעותא דליבא בחי' רצון ותשוקה שיש בכל נפש מישראל לעורר את האהבה עד שתחפץ להתפשט מלבושים שבנוגה

for although "I am asleep — in the exile," in that "our signs we have not seen," as mentioned above, nevertheless even in our exile G-d has not left us without the level of the will of the heart (re'usa deliba), the level of will and yearning that there is in every soul of Israel "to arouse the love, until it desires" to divest itself of the garments that are in nogah [the glowing husk].

ובאתעדל"ת [ובאתערותא דלתתא] זו נמשכה אתעדל"ע [אתערותא דלעילא] המשכת עונג העליון בתומ"צ [בתורה ומצות] אלא שהן בבחי' העלם ולא בגילוי.

And through this arousal from below the arousal from above has been drawn down, the drawing-down of the supernal delight into Torah and mitzvos, except that they are in a state of concealment and not in revelation.

10 וזהו אותותינו לא ראינו לא ראינו דייקא שאינו נראה ונגלה לעיני בשר עין בעין ממש.

And this is [the meaning of] "Our signs we have not seen": "we have not seen" specifically, for it is not seen and revealed to eyes of flesh, actually "eye to eye."

אבל מ"מ אותותינו קיימות שהן אותיותינו דהיינו אותיות התורה ותפלה הנמשכות למטה מאור א"ס ב"ה.

But nevertheless "our signs" endure, which are "our letters," that is, the letters of the Torah and prayer, which are drawn down from the Infinite Light, blessed be He.

וע"ז נאמר לעושה נפלאות גדולות לבדו שממשיך נפלאות גדולות תמיד אלא שהן בבחי' לבדו דהיינו בבחי' העלם

And regarding this it is said, "To Him who does great wonders alone": He draws down great wonders constantly, except that they are at the level of "alone," that is, at the level of concealment.

כי תפלה במקום קרבנות תקנום רק שע"י הקרבנות אשה ריח ניחוח להי' היה ע"י גילוי שכינה ממש בבהמ"ק [בבית המקדש]

For [the Sages] instituted prayer in place of the sacrifices; only, through the sacrifices, "a fire-offering, a pleasing fragrance to Havayah," there was, through this, an actual revelation of the Shechinah (Divine Presence) in the Holy Temple,

והיה אש יורד מלמעלה אריה דאכיל קורבנין משא"כ ע"י התפלה נעשה המשכה זו בבחי' העלם ועמ"ש מזה סד"ה צו את בנ"י ואמרת אליהם את קרבני כו'

and there was fire descending from above, "a lion devouring the offerings"; whereas through prayer this drawing-down takes place in a state of concealment. And see what is written on this at the end of the discourse beginning "Command the Children of Israel and say to them, 'My offering,'" etc.

אבל מ"מ גם ע"י התפלה מתעלה הנפש לאשתאבא בגופא דמלכא ולהמשיך משם חיים וחסד שפע אור א"ס ב"ה הנעלם ומתלבש באותיות התורה והתפלה

But nevertheless, through prayer too the soul ascends "to be absorbed into the body of the King," and to draw from there life and kindness, the flow of the Infinite Light, blessed be He, that is hidden and enclothed in the letters of the Torah and prayer.

ולא עוד אלא שקול דודי דופק הוא על היד והיינו הארה והמשכה בבחי' חיצוניות שהוא חיצונית ההארה מן הלב שכמו שנמשך בדפיקא דליבא בבחי' פנימיות כך מתראה המשכה זו בבחי' חיצוניות דפיקא על היד

And not only that, but "the voice of my beloved knocks (dofek)": this is [the pulse] on the hand, that is, a radiance and drawing-down at the level of the outer dimension (chitzoniyus), which is the outer dimension of the radiance from the heart. For just as it is drawn in the beating of the heart at the level of the inner dimension (pnimiyus), so this drawing-down shows itself at the level of the outer dimension, a beat on the hand.

והנה בבחי' פנימיות בדפיקא דליבא נמשכו המשכת התורה והמצות ויקם עדות ביעקב כו'

Now, at the level of the inner dimension, in the beating of the heart, there are drawn the drawings-down of the Torah and the mitzvos, "He established a testimony in Yaakov," etc.

ובבחי' חיצוניות הן המשכות חסדי ה' עמנו תמיד כעל כל אשר גמלנו לעושה נפלאות גדולות וגו' נותן לחם לכל בשר כו' הזן את העולם כולו בטובו בחן ובחסד כו'

And at the level of the outer dimension are the drawings-down of the kindnesses of G-d with us constantly, "according to all that He has bestowed upon us": "To Him who does great wonders," etc., "who gives bread to all flesh," etc., "who sustains the whole world in His goodness, with grace and with kindness," etc.

וזהו ענין דפ"ק [דפרק קמא] אותיות פק"ד שמזה נמשך להיות וה' פקד את שרה פקד פקדתי אתכם ואת העשוי לכם במצרים ועמ"ש ע"פ אלה פקודי כו' אשר פקד ע"פ משה:

And this is the matter of dofek (דפק, beating), which has the letters of pakad (פקד, remembered): for from this it comes about that "And Havayah remembered (pakad) Sarah," [and] "I have surely remembered (pakod pakadti) you and what is done to you in Egypt." And see what is written on [the verse] "These are the accounts (pekudei)," etc., "which were accounted (pukad) by the word of Moshe."

11 ב והנה על התעוררות בחי' רעותא דליבא זו אמר הכתוב פתחי לי אחותי רעיתי אחותי היא האהבה הטבעית המסותרת בלב כ"י [כנסת ישראל] ובנפשם האלקי' שטבע זו היא מחמת מקור חוצבה ושרשה שהיא חלק אלוה ממעל ממש

2. Now, concerning the arousal of this level of the will of the heart (re'usa deliba), the verse says, "Open to me, my sister, my beloved (ra'yasi)." "My sister" is the natural love that is hidden in the heart of the Congregation of Israel and in their G-dly soul; this nature is due to the source from which it was hewn and its root, for it is actually "a part of G-d above,"

כי חלק ה' עמו ולכן נקרא אהבה הטבעית זו בשם אחותי שהיא כאהבת אח ואחות שאהבתם היא בטבעם מחמת תולדותם.

for "Havayah's part is His people." Therefore this natural love is called by the name "my sister," for it is like the love of brother and sister, whose love is in their nature by virtue of their birth.

ואמר פתחי לי שאהבה זו צריך לפתוח ולהוציאה ממסגר ומאסר הגוף והנפש הבהמית ע"י בחי' רעותא דלבא לעורר את האהבה כו' וכנ"ל

And it says, "Open to me," for this love must be opened and brought out from the prison and confinement of the body and the animal soul, through the level of the will of the heart, "to arouse the love," etc., as mentioned above.

(ועוד נתק ענין אחותי בד"ה כי תבאו אל הארץ בפ' בהר וענין רעיתי נת' [נתבאר] שם באופן אחר) ורעיתי פי' פרנסתי ע"ד מארז"ל [מאמר רבותינו זכרונם לברכה] ישראל מפרנסין כו'

(And the matter of "my sister" is explained further in the discourse beginning "When you come into the land," in Parshas Behar; and the matter of "my beloved" is explained there in another way.) And ra'yasi means "my provider" (parnasati), along the lines of the saying of our Sages, of blessed memory, "Israel sustain," etc.

ועמ"ש רועה ישראל האזינה כו' שהקב"ה כביכול רועה וניזון מישראל שישראל עושין לו מרעה ומזון.

And see what is written on "Shepherd (ro'eh) of Israel, give ear," etc.: that the Holy One, blessed be He, as it were, grazes (ro'eh) and is nourished from Israel, for Israel make pasture and nourishment for Him.

וכמ"ש אכלתי יערי עם דבשי דקאי על ק"ש [קריאת שמע] וברכתויה (כמ"ש פ' פנחס דרכ"ו ע"ב) יערי אלו המלאכים כי שרפים עומדים נקר' [נקרא / נקראת / נקראות] עצי שטים עומדים וכולם עומדים ביראה כו'.

And as it is written, "I have eaten my ya'ri [my honeycomb; ya'ar is also "forest"] with my honey," which refers to the Shema and its blessings (as is written in Parshas Pinchas, folio 226b): "my ya'ri" — these are the angels, for "Seraphim standing" are called "acacia wood standing," and "all of them stand in awe," etc.

והיינו מה שאומרים בברכת יוצר איך שהמלאכים מקדישים כו' והאופנים ברעש גדול כו'

And this is what we say in the blessing of Yotzer [the first blessing before the Shema], how the angels sanctify, etc., "and the Ofanim [a rank of angels] with a great noise," etc.

שתשוקתם וחפצם להתכלל באור ה' א"ס ב"ה ובטלים אליו יתי שביטול והתכללות זה נקרא בשם אכילה כמו המאכל עד"מ שנבלע באברים באברים ומתאחד עם דם הנפש.

That is: their yearning and desire is to be included in the light of G-d, the Infinite One (Ein Sof), blessed be He, and they are nullified to Him, may He be blessed. This nullification (bittul) and inclusion is called by the name "eating," like food, by way of analogy, which is absorbed into the limbs, limb by limb, and becomes one with the blood of the soul.

12 ודבשי אלו הנשמות שהם פירות היער ויש בהם מתיקות ותענוג מהעז יצא מתוק ארץ זבת חלב ודבש כו'.

And "my honey" — these are the souls, which are the fruits of the forest (ya'ar), and in them there is sweetness and delight: "out of the strong came forth sweetness"; "a land flowing with milk and honey," etc.

והיינו מה שאומרים בק"ש [בקריאת שמע] שמע ישראל דקאי על הניצוץ אלקות ורמ"ח תיבין דק"ש [דקריאת שמע] כנגד רמ"ח אברי האדם שיהיו רמ"ח אברי האדם בטלין ונכללים באדם העליון ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם כו'.

And this is what we say in the Shema, "Hear, O Israel," which refers to the spark of G-dliness. And the 248 words of the Shema correspond to the 248 limbs of man, so that the 248 limbs of man be nullified and included in the Supernal Man, "and upon the likeness of the throne, a likeness like the appearance of a man," etc.

13 ונקרא בחי' זאת בזוה"ק [בזוהר הקדוש] לאשתאבא בגופא דמלכא דהיינו להיות בבחי' ביטול והתכללות ממש באור ה' א"ס ב"ה כמו המאכל שנעשה ממנו דם שמתאחד עם דם הנפש ממש.

And this level is called in the holy Zohar "to be absorbed into the body of the King," that is, to be in a state of actual nullification (bittul) and inclusion in the light of G-d, the Infinite One, blessed be He, like the food from which blood is made, which becomes one with the very blood of the soul.

וכך יהיו כל כחותיו רק לה' לבדו וכמ"ש מי לי בשמים ועמך לא חפצתי כו' וכל כחות הנפש הבהמיות כח המתאוה כו' יהיו בבחי' אתכפייא ואתהפכא כו'.

And so all his powers shall be for G-d alone, as it is written, "Whom have I in heaven? And with You I desire nothing," etc. And all the animal powers of the soul, the appetitive power, etc., shall be in the state of being subdued (iskafya) and transformed (is'hapcha), etc.

14 ואזי תשוב הנפש לאלקים ותתהפך לבחי' אלקו' [אלקות] ממש עד שלא יהיה לה חיות ותענוג אחר זולת לה' לבדו

And then the soul will return to G-d and be transformed into actual G-dliness, until it has no other life-force (chayus) or delight apart from [what is] for G-d alone.

והוא הבאה מחמת ההתבוננות נפש המשכלת שמתבוננת בגדולת א"ס ב"ה אשר אין ערוך אליו ית' וכולא קמיה כלא חשיבא וכטפה מים בים האוקיינוס ואי לזאת תבטל הנפש במציאות אליו ית'

And this comes from the contemplation of the intellectual soul, which contemplates the greatness of the Infinite One (Ein Sof), blessed be He, to whom there is no comparison, may He be blessed, and "all before Him is accounted as nothing," and like a drop of water in the ocean. And therefore the soul will be nullified in its existence to Him, may He be blessed,

וישליך מנגד כל החיות וכל התענוגים אשר לא לה' המה לדבקה בו לבדו ית' באור א"ס ב"ה ממש מקור החיים ומקור התענוגים בלי שום תערובות זר ופניות דלגרמיה כו' רק בבחי' ביטול והתכללות באלקות ממש.

and he will cast aside all the life-force and all the delights that are not for G-d, to cleave to Him alone, may He be blessed, to the very Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, the source of life and the source of delights, without any foreign admixture or motives for his own sake, etc., but only in a state of nullification (bittul) and inclusion in actual G-dliness.

15 והנה כמו שהמאכל המתעכל ונעשה דם הוא המתאחד עם דם הנפש ומחבר ומקשר השראת נפש בגוף לתת לו חיים כך ע"י אתעדל"ת [אתערותא דלתתא] בבחי' ביטול והתכללות עד שתתהפך לבחי' אלקות ממש

Now, just as the food that is digested and becomes blood is what becomes one with the blood of the soul, and joins and binds the soul's indwelling in the body, to give it life, so through an arousal from below (isarusa dilesata) in a state of nullification (bittul) and inclusion, until it is transformed into actual G-dliness,

נמשך חיות ואור א"ס ב"ה כביכול להתחבר ולהתקשר בבחי' גופא הן הם מדותיו ית' כמ"ש בזהר וכמה גופין תקינת לון כו' חסד דרועא ימינא גבורה כו'

the life-force and the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, are drawn, as it were, to be joined and bound with the level of a "body," namely His attributes (middos), may He be blessed, as it is written in the Zohar, "And many bodies You fashioned for them," etc.: "Chesed (kindness) is the right arm, Gevurah (restraint)," etc.

שמדות חסדו וגבורותיו ית' הן בבחי' גוף לגבי הנשמה הוא אור א"ס ב"ה בעצמו ובכבודו דלאו מכל אלין מדות כלל כו'.

For the attributes of His Chesed and His Gevuros, may He be blessed, are as a body in relation to the soul, which is the Infinite Light, blessed be He, itself, in its own glory, which "is not of these attributes at all," etc.

16 ואפי' [ואפילו] בחכמה עילאה כתיב כולם בחכמה עשית שנחשבת כעשייה גשמיות. וכמ"ש כי אמרתי עולם חסד יבנה שהחסד צריך להיות נבנה ומתהווה להיות התלבשות אור א"ס ב"ה במדת החסד

And even of supernal Chochmah (wisdom) it is written, "You have made them all with Chochmah," for it is accounted as physical making. And as it is written, "For I said, 'The world — kindness (chesed) shall be built,'" for the Chesed has to be built and come into being, so that there be an enclothing of the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, in the attribute of Chesed;

וכן בשאר המדות ובחכמה (ועמש"ל [ועיין מה שכתוב לעיל] מזה בד"ה לסוסתי) ובנין זה הוא מאתעדל"ת [מאתערותא דלתתא] זו שהיא בבחי' ביטול והתכללות ממש

and so with the other attributes (middos), and with Chochmah. (And see what is written above on this in the discourse beginning "To My mare.") And this building is from this arousal from below (isarusa dilesata), which is in a state of actual nullification (bittul) and inclusion.

שכמו שא"א להיות התקשרות הנפש עם הגוף מן המאכל עד שמתעכל ונעשה דם שמתאחד עם דם הנפש ממש. כך א"א להיות המשכות החיות מאא"ס [מאור אין סוף] ב"ה ולהיות התלבשות אור א"ס ב"ה בחכמה ובחסד מחמת אתערותא דלתתא כ"א שתהיה בבחי' ביטול והתכללות ממש עד שתשוב הנפש בבחי' אלקות ממש כנ"ל:

For just as there cannot be a binding of the soul with the body from the food until it is digested and becomes blood that becomes one with the very blood of the soul, so there cannot be the drawing-down of life-force from the Infinite Light, blessed be He, and the enclothing of the Infinite Light, blessed be He, in Chochmah and in Chesed, by virtue of an arousal from below, unless it is in a state of actual nullification and inclusion, until the soul returns to the state of actual G-dliness, as mentioned above.

17 אך להבין הטעם לכל זה מאין הוא הכח הזה לנפש המלובשת בגוף לאתעדל"ת [לאתערותא דלתתא] כזו להתאחד עם אלקות ולהמשיך חיות ואור א"ס ב"ה במדותיו הקדושות יובן בביאור הטעם שהמאכל הגשמי שהוא מדצ"ח [מדומם צומח חי] שהם למטה ממדרגת האדם שהוא מדבר ועליו יחיה האדם

But to understand the reason for all this — from where does the soul enclothed in a body have this power, for such an arousal from below (isarusa dilesata), to become one with G-dliness and to draw the life-force and the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, into His holy attributes (middos)? — it will be understood through explaining the reason that physical food, which is of the inanimate, vegetative and animal, which are below the rank of man, who is a speaking [being], is what man lives by.

אלא היינו מפני שעל כל מוצא פי ה' שבמאכל יחיה האדם והמוצא פי ה' הוא הוא המחייהו.

Rather, this is because "by all that comes forth from the mouth of Havayah" that is in the food "does man live," and "that which comes forth from the mouth of Havayah" is itself what gives him life.

אך הנה האדם יש בו ג"כ מוצא פי ה' ולמה צריך עוד למוצא פי' ה' שבמאכל.

But behold, man too has in him "that which comes forth from the mouth of Havayah"; so why does he need, in addition, "that which comes forth from the mouth of Havayah" that is in the food?

אך הענין הוא דכתיב אחור וקדם צרתני אחור למע"ב [למעשה בראשית] כו' ולכן המוצא פי ה' שבמאכל הוא ממדרגות עליונות וגבוהות יותר ולזאת יש בו כח להמשיך המשכות חיות נפש האדם והתקשרותה והתלבשותה בגוף.

But the explanation is that it is written, "Behind and before You formed me": "behind" [means last] in the work of creation, etc. Therefore "that which comes forth from the mouth of Havayah" that is in the food is from higher and loftier levels, and so it has the power to draw the drawings-down of the life-force of man's soul, and its binding and enclothing in the body.

18 והנה כמו שהוא במשל שהמאכל הגשמי מחיה את האדם ומחבר נפש האדם בגופו מפני מוצא פי' ה' שבו

Now, just as it is in the analogy — that physical food gives life to man and joins man's soul to his body because of "that which comes forth from the mouth of Havayah" that is in it —

כך הוא בנמשל באתערותא דלתתא זו בבחי' ביטול והתכללות שנקרא בשם אכילה למעלה שממשיך חיות ואור א"ס ב"ה להתלבש בבחי' גופא חסד דרועא ימינא גבורה כו' הוא מפני מוצא פי' ה'

so it is in what the analogy illustrates: this arousal from below (isarusa dilesata), in a state of nullification (bittul) and inclusion, which is called by the name "eating" Above, and which draws the life-force and the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, to be enclothed in the level of a "body" — "Chesed (kindness) is the right arm, Gevurah (restraint)," etc. — it is because of "that which comes forth from the mouth of Havayah."

הוא כח וחיות אלקות שיש לישראל בשרשם שהוא ממדרגות עליונות שבאור א"ס ב"ה כי ישראל עלה במחשבה.

This is the G-dly power and life-force that Israel have in their root, which is from the higher levels within the Infinite Light, blessed be He; for "Israel arose in thought."

19 ופי' עלה במחשבה כי יש ג' מיני מחשבות כמ"ש כי לא מחשבותי מחשבותיכם לשון רבים מחשבה שבמחשבה דהיינו שחושב מחשבת שכל והבנה ודבר שצריך בו עיון הלב.

And the meaning of "arose in thought" is: there are three kinds of thoughts, as it is written, "For My thoughts are not your thoughts" — in the plural. [There is] thought within thought, that is, when one thinks a thought of intellect and understanding, a matter that requires the heart's reflection.

ודבור שבמחשבה שחושב דברים בעלמא שאין בהם רק צירופי אותיות ואין מלובש בהם שום שכל והבנה.

And [there is] speech within thought, when one thinks mere words, in which there are only combinations of letters, and no intellect or understanding whatsoever is enclothed in them.

ומעשה שבמחשבה הוא כח המדמה שהוא רק דמיון לכל מה שרואה במעשה גשמיות ובפועל ממש.

And action within thought is the imaginative faculty, which is only an imagining of whatever one sees in physical action and in actual deed.

ועלה במחשבה היינו מחשבה שבמחשבה שהיא מחשבה עליונה (ועמ"ש ע"פ ויכתוב משה את מוצאיהם ובד"ה יונתי בחגוי הסלע. ובד"ה אם בחקתי תלכו ועמ"ש מענין ב' בחי' שבמחשבה בד"ה שובה ישראל עד)

And "arose in thought" is thought within thought, which is the supernal thought. (And see what is written on [the verse] "And Moshe wrote their goings forth," and in the discourse beginning "My dove, in the clefts of the rock," and in the discourse beginning "If you walk in My statutes"; and see what is written on the matter of the two levels in thought in the discourse beginning "Return, O Israel, unto.")

ושרש התהוות העולמות והתלבשות אור א"ס ב"ה בבחי' חכמה וחסד הוא מבחי' דבור ואמירה שבמחשבה

And the root of the coming-into-being of the worlds, and of the enclothing of the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, in the levels of Chochmah (wisdom) and Chesed (kindness), is from the level of speech and saying within thought.

כמ"ש כי אמרתי עולם כו' ויאמר אלקים יהי אור כו' והן הן צירופי אותיות נמשכות מאור א"ס ב"ה להאציל כלים די"ס [די' ספירות] כמבואר במ"א

As it is written, "For I said, 'The world…,'" etc., [and] "And G-d said, 'Let there be light,'" etc. And these are the very combinations of letters drawn from the Infinite Light, blessed be He, to emanate the vessels of the ten Sefiros, as is explained elsewhere.

ולכן יש כח בשרש נש"י [נשמות ישראל] שהוא מבחי' מחשבה שבמחשבה להמשיך חיות ואור א"ס ב"ה ע"י שבטל ונכלל ממש באלקות באתעדל"ת [באתערותא דלתתא] זו והוא הוא בבחי' המאכל שמתעכל ונהפך לדם הנפש וממשיך חיות כו'.

Therefore there is power in the root of the souls of Israel, which is from the level of thought within thought, to draw the life-force and the Infinite Light, blessed be He, through its being actually nullified and included in G-dliness with this arousal from below (isarusa dilesata); and this is exactly like the food that is digested and turns into the blood of the soul and draws life-force, etc.

וזהו כי אמרתי עולם חסד יבנה שהחסד נבנה ע"י כי אמרתי אמירה בלב שלי שישראל עלה במחשבה

And this is [the meaning of] "For I said, 'The world — kindness shall be built'": the Chesed is built through "For I said" — a saying in My heart, that "Israel arose in thought."

(ועמ"ש מזה לעיל בד"ה לסוסתי ועי' בפי' הרמ"ז [הרב משה זכות] בפ' תולדות בדף קל"ה על ענין בעשרה מאמרות נברא העולם והלא במאמר אחד יכול להבראות כו' ע"ש)

(And see what is written on this above in the discourse beginning "To My mare"; and see the commentary of the Ramaz [Rabbi Moshe Zacuto] in Parshas Toldos, on folio 135, on the matter of "With ten utterances the world was created — but could it not have been created with one utterance?" etc.; see there.)

ופי' כי אמרתי עולם שהאמירה באה לבחי' עולם בעשרה מאמרות שנברא העולם יהי אור יהי רקיע כו'.

And the meaning of "For I said, 'The world'" is that the saying comes to the level of "world," in the ten utterances with which the world was created: "Let there be light," "Let there be a firmament," etc.

ומזה נמשך חיות העולמות בפנימיות ובחיצוניות. בפנימיות ויקם עדות ביעקב כו' ובחיצוניות קול דודי דופק אותיות פק"ד פקד פקדתי כו'.

And from this the life-force of the worlds is drawn, in the inner dimension (pnimiyus) and in the outer dimension (chitzoniyus): in the inner dimension, "He established a testimony in Yaakov," etc.; and in the outer dimension, "the voice of my beloved knocks (dofek)," the letters of pakad: "I have surely remembered (pakod pakadti)," etc.

וזהו האותיות שאלוני על בני ועל פועל ידי תצוני על בני בבחי' פנימיות ועל פועל ידי בבחי' חיצוניות:

And this is [the meaning of] "The letters, ask Me concerning My children, and concerning the work of My hands command Me": "concerning My children" at the level of the inner dimension, and "concerning the work of My hands" at the level of the outer dimension.

20 ג והנה באתערותא דלתתא זו שע"י בחי' פתחי לי אחותי רעיתי יעלה ויבא ויגיע למדרגה יותר עליונה הוא בחי' יונתי והוא בחי' עיניך יונים כמו זוג יונים שמסתכלים תמיד זה בזה ונהנים בראייתם זע"ז [זה עם זה / זה על זה].

3. Now, through this arousal from below (isarusa dilesata), which is through the level of "Open to me, my sister, my beloved," one will rise, come and reach a still higher level, which is the level of "my dove" (yonasi). And this is the level of "your eyes are doves," like a pair of doves that constantly gaze at each other and take pleasure in seeing each other.

21 ולא זזה חיבתם מלהסתכל זה בזה. כך יהיה האדם בבחי' זו שהוא בחי' לאסתכלא ביקרא דמלכא לאסתכלא תדיר. ועל זה נאמר עיני האדם לא תשבענה.

And their affection never ceases from gazing at each other. So shall a person be at this level, which is the level of "gazing at the glory of the King," gazing constantly. And concerning this it is said, "The eyes of man are not satisfied."

פי' עיני האדם הוא האדם הגדול בענקים זה אברהם אבינו שעליו נאמר הלוך ונסוע תדיר בלי הפסק תמיד הלוך ונסוע ממדרגה למדרגה עד הנגבה שנקרא אברהם אוהבי ותמיד לא זזה חיבתו להמקום ב"ה.

The meaning of "the eyes of man" is: "the great man among the giants" — this is Avraham our father, about whom it is said, "going and journeying," constantly, without interruption, always "going and journeying" from level to level, until "the south" (ha-negbah); [he is the one] who is called "Avraham who loves Me"; and his affection for the Omnipresent, blessed be He, never ceased.

ולכן אמרו רז"ל [רבותינו זכרונם לברכה] בכל יום יהיה בעיניך דברי תורה כחדשים שלא שבעתם העין. (ועמ"ש בפ' בחקתי בפי' ואכלתם ולא תשבעו) והיינו מחמת התבוננותו בגדולת א"ס ב"ה שאין לו סוף כו'.

Therefore our Sages, of blessed memory, said, "Every day the words of Torah should be in your eyes as new," which the eye has not had its fill of. (And see what is written in Parshas Bechukosai on the meaning of "And you shall eat and not be satisfied.") And this is because of his contemplation of the greatness of the Infinite One (Ein Sof), blessed be He, who has no end, etc.,

ואין ערוך עליו ית' דכולא קמיה כלא כו' וכטפה מים אוקיינוס כו' והוא המחדש בטובו בכל יום תמיד מע"ב [מעשה בראשית] מאין ליש ממש והתחדשות זו היא רק הארה בעלמא הודו וזיוו של שמו על ארץ כו'

and there is no comparison to Him, may He be blessed, for "all before Him is as nothing," etc., and like a drop of water [in] the ocean, etc. And He is the One who "in His goodness renews each day, constantly, the work of creation," from actual nothingness into being; and this renewal is only a mere radiance: "His splendor," and the radiance of His Name, "is upon the earth," etc.,

שהזיו מתחדש מאין ממש מאין תמיד ותמיד הוא מתחדש ולזאת וקדושים בכל יום יהללוך סלה קדושים אלו הנשמות שלמעלה בכל יום תמיד יהללוך סלה

for the radiance is renewed from actual nothingness, from nothingness constantly, and constantly it is renewed. And therefore, "And holy ones praise You every day, selah": "holy ones" — these are the souls above; "every day," constantly, "they praise You, selah,"

בלי הפסק ממדרגה למדרגה עד רום המעלות למעלה עד אין קץ וסוף ולמטה עד אין תכלית.

without interruption, from level to level, up to the height of the levels — above, without limit or end, and below, without bound.

22 ואי לזאת לא תשבע עין מלראות ולאסתכלא ביקרא דמלכא תדיר ולהיות שש ועלז בה בראיה זו

And therefore the eye will not be sated with seeing, and with gazing at the glory of the King constantly, and with rejoicing and exulting in this seeing,

ולהתענג על ה' הוא אור א"ס ב"ה המתגלה בנפשו המשכלת שהיא קרבת ה' ממש וצדיק באמונתו זו יחיה כו' כמ"ש בסש"ב [בספר של בינונים] פל"ג.

and with "delighting in Havayah," which is the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, that is revealed in his intellectual soul, which is actual closeness to G-d; and "the righteous one by his faith," this [faith], "shall live," etc., as is written in Sefer Shel Beinonim (Tanya), chapter 33.

23 ובאתערותא דלתתא זו אתעדל"ע [אתערותא דלעילא] כך ממש עין ה' אל יראיו למיחלים לחסדו ע"י עיני תמיד אל ה' כו'

And through this arousal from below (isarusa dilesata), the arousal from above (isarusa dile'eila) is exactly so: "The eye of Havayah is upon those who fear Him, upon those who hope for His kindness," through "My eyes are always toward Havayah," etc.

ומזה נמשך עוד בעילוי אחר עילוי עד שיהיה בבחי' תמתי שארז"ל [שאמרו רבותינו זכרונם לברכה] ברבות בשה"ש [בשיר השירים] תמתי תאומתי שכנס"י [שכנסת ישראל] הם תאומתו של המקום ב"ה

And from this there is drawn further, in ascent after ascent, until one will be at the level of "my perfect one" (tamasi), of which our Sages, of blessed memory, said in [Midrash] Rabbah on Song of Songs, "tamasi — my twin (te'umasi)," for the Congregation of Israel (Knesses Yisrael) is the twin of the Omnipresent, blessed be He.

שהקב"ה נקרא בשם חתן וכנס"י [וכנסת ישראל] בשם כלה המזדווגת להחתן ונעשית לו תאומתו

For the Holy One, blessed be He, is called by the name "bridegroom," and the Congregation of Israel by the name "bride," who is united with the bridegroom and becomes his twin.

ואין מקרא יוצא מידי פשוטו שנקרא תמתי מלשון שלימות שהיא משלמת אותו ית' כביכול להיות נקרא בשם תם ושלם ובלעדי כנס"י [כנסת ישראל] אין לו תמות ושלימות אמיתי כביכול כי דכר בלא נוקבא נקרא פלג גופא (ע' [עיין] בזהר ויקרא ד"ז ע"ב).

Yet "a verse does not depart from its plain meaning": that it is called tamasi from the term [for] perfection, for she completes Him, may He be blessed, as it were, so that He is called by the name "whole and complete"; and without the Congregation of Israel He has no true wholeness and completeness, as it were, for "a male without a female is called half a body" (see the Zohar, Vayikra, folio 7b).

ועל זה אמרו רז"ל [רבותינו זכרונם לברכה] ע"פ ועשיתם אתם אתם כתיב מעלה אני עליכם כאילו עשאוני כו'. וביאור ענין זה דלכאורה אינו מובן איך שייך עשיי' [עשייה] כלפי מעלה.

And concerning this our Sages, of blessed memory, said on the verse "And you shall do them (osam)": "It is written atem ('you'): I account it to you as though you had made Me," etc. And the explanation of this matter: for at first glance it is not understood how "making" can apply with regard to Above.

אך הענין הוא כי שלימות הבורא מה שנקרא רחום וחנון ארך אפים וכו' לא בא לידי גילוי כ"א בהתהוות העולמות והברואים שנמשך ונתלבש אור א"ס ב"ה דלאו מכל מדות כו' בבחי' מדת החסד ורחום וחנון כו'.

But the explanation is that the perfection of the Creator — that He is called "compassionate and gracious, slow to anger," etc. — comes to revelation only in the coming-into-being of the worlds and the creatures, in which the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, which "is not of any attributes," etc., is drawn and enclothed in the level of the attribute of Chesed (kindness), and "compassionate and gracious," etc.

24 והמשכה זו באתעדל"ת [באתערותא דלתתא] תליא כנ"ל כי חסד דרועא ימינא ע"י צדקה וחסד שישראל עושין למטה.

And this drawing-down depends on the arousal from below (isarusa dilesata), as mentioned above. For Chesed (kindness), "the right arm," is through the charity and kindness that Israel do below.

וגבורה דרועא שמאלא ע"י בחי' שמאל דוחה שהוא בחי' אתכפייא סט"א [סטרא אחרא] נעשה שמאלו תחת לראשי שגורם נשיאת ראש בבחי' הסתלקות דאסתלק יקרא דקוב"ה [דקודשא בריך הוא]

And Gevurah (restraint), "the left arm," is through the level of "the left [hand] pushes away," which is the level of subduing (iskafya) the sitra achra (the other side): [then] it becomes "His left hand under my head," which brings about the lifting of the head, at the level of ascent (histalkus), that "the glory of the Holy One, blessed be He, ascends."

וע"י אתהפכא סט"ע [סטרא אחרא] בועשה טוב גורם בחינת וימינו תחבקני הוא בחי' ימינו וחסדו של הקב"ה.

And through transforming (is'hapcha) the sitra achra, with "and do good," one brings about the level of "and His right hand embraces me," which is the level of the right hand and the kindness of the Holy One, blessed be He.

כמ"ש אהבתי אתכם אמר ה' שהיא המקפת את הנפש כאדם החובק את חבירו מאחוריו ומקיפו שאינו מניחו להפרד ממנו כך הוא האהבה הבאה מלמעלה

As it is written, "I have loved you, says Havayah": it is [the love] that encompasses the soul. Just as a person who embraces his fellow from behind and encircles him, so that he does not let him be separated from him, so is the love that comes from Above,

שהיא למעלה מכדי שתוכל נפש האדם שאת ואינה מתלבשת ומתעלמת בתוך הנפש רק שהיא מקפת וסובבת אותה עד שתהא צרורה ומוקפת בצרור החיים את ה' ממש לבלתי הפרד ממנו.

which is beyond what the soul of man can bear; and it is not enclothed and concealed within the soul, but rather it encompasses and surrounds it, until it is bound and encompassed "in the bond of life with Havayah," truly, never to be separated from Him.

25 וזהו כאלו עשאוני דקאי על עשיית החסד והגבורה שהן בחי' כלים ומשכן להשראת אור א"ס ב"ה

And this is [the meaning of] "as though you had made Me": it refers to the making of the Chesed (kindness) and the Gevurah (restraint), which are the level of vessels and a dwelling for the indwelling of the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He.

כי אור בלא כלי אינו אור הנגלה ומושג כלל ואין העולמות יכולים לקבלו והתהוות העולמות הוא כדי להראות גילוי שלימותו ית' רחום וחנון כו'.

For light without a vessel is not a light that is revealed and grasped at all, and the worlds cannot receive it; and the coming-into-being of the worlds is in order to show the revelation of His perfection, may He be blessed, "compassionate and gracious," etc.

ולכן עשיית הכלים נחשבת כאלו עשאוני ממש להיות המשכת גילוי שלימותו ית'

Therefore the making of the vessels is accounted actually "as though you had made Me," for there to be the drawing-down of the revelation of His perfection, may He be blessed,

שהוא ע"י התלבשות אור א"ס ב"ה בבחי' כלים בחכמה ובחסד ע"י אתעדל"ת [אתערותא דלתתא] של ישראל. (ועמ"ש עוד מענין יונתי תמתי בסמוך בד"ה ששים המה מלכות כו'):

which is through the enclothing of the Infinite Light, blessed be He, in the level of vessels, in Chochmah (wisdom) and in Chesed, through the arousal from below (isarusa dilesata) of Israel. (And see what is written further on the matter of "my dove, my perfect one" nearby, in the discourse beginning "There are sixty queens," etc.)

26 אך הנה הגורם לכל בחי' הללו הוא מ"ש שראשי נמלא טל. והענין הוא דכתיב אהיה כטל לישראל

But behold, what brings about all these levels is what is written, "for my head is filled with dew." And the explanation is that it is written, "I will be as the dew to Israel."

לא כגשמים שנעצרים לפעמים מחמת מעשה התחתונים אבל טל אינו נעצר לעולם אפילו שנים כשני אליהו שאמר אם יהיה טל ומטר כו' ואעפ"כ [ואף על פי כן] לא פעל אלא עצירת המטר ולא הטל.

Not like rain, which is sometimes withheld because of the deeds of the lower beings; but dew is never withheld, even in years like the years of Eliyahu, who said, "there shall be no dew or rain," etc.; and even so he effected only the withholding of the rain, and not of the dew.

27 והטעם כי הנה יש אתעדל"ע [אתערותא דלעילא] שתלוי באתעדל"ת [באתערותא דלתתא]. ויש אתעדל"ע [אתערותא דלעילא] שאינו תלוי כלל באתעדל"ת [באתערותא דלתתא] כי אתעדל"ע [אתערותא דלעילא] זו היא מדרגה עליונה מאד נעלה באור א"ס ב"ה הסוכ"ע כו'.

And the reason is: there is an arousal from above (isarusa dile'eila) that depends on the arousal from below (isarusa dilesata), and there is an arousal from above that does not depend at all on the arousal from below; for this arousal from above is a supreme and very exalted level in the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, the light that encompasses all worlds (sovev kol almin), etc.,

שאין אתעדל"ת [אתערותא דלתתא] מגעת לשם ואינה נחשבת שם למאומה וכחשיכה כאורה ומשם יורד הטל. ולכן אין לו מעצור ממעשה התחתונים שאינו מעכבו חטא ועון כלל כי למענו יתי יעשה ולפניו כחשיכה כאורה.

which the arousal from below does not reach, and [where] it is not accounted as anything at all, and "darkness is like light"; and from there the dew descends. Therefore nothing withholds it because of the deeds of the lower beings, for sin and iniquity do not hold it back at all; for He, may He be blessed, acts for His own sake, and before Him "darkness is like light."

(ועמ"ש מזה סד"ה האזינו השמים). וזהו שראשי נמלא טל ראשי דוקא

(And see what is written on this at the end of the discourse beginning "Give ear, O heavens.") And this is [the meaning of] "for my head is filled with dew" — "my head" specifically.

דהנה מבואר למעלה בענין ולבי ער שאין דומה ההשפעה והילוך החיות שמהלב אל האיברים להשפעה שמהמוח לאיברים שההמשכה מהלב יש בה העלאה תחלה ואח"כ הוא המשכה משא"כ ההשפעה מהמוח היא המשכה לבדה.

For behold, it was explained above, regarding "but my heart is awake," that there is no likeness between the flow and course of the life-force (chayus) from the heart to the limbs and the flow from the brain to the limbs: for the drawing-down from the heart has in it first an ascent, and afterwards it is a drawing-down; whereas the flow from the brain is a drawing-down alone.

ולכן ענין הטל שהוא האתעדל"ע [האתערותא דלעילא] שלמעלה מאתעדל"ת [מאתערותא דלתתא] נקרא שראשי נמלא טל הוא בחי' מוחא ועיין זח"ג [זהר חלק ג] פי' שלח (דקס"א ע"ב)

Therefore the matter of the dew, which is the arousal from above that is beyond the arousal from below, is called "for my head is filled with dew," which is the level of the brain (mocha). And see the Zohar, Part III, Parshas Shelach (folio 161b).

וזהו שארז"ל [שאמרו רבותינו זכרונם לברכה] פתחו לי כחודה של מחט ואני אפתח לכם כפתחו של אולם ורמזו בזה למ"ש בפ"ב [בפרק ב'] דמדות כל השערים שבמקדש היו להם דלתות חוץ משל אולם.

And this is what our Sages, of blessed memory, said: "Open for Me like the eye of a needle, and I will open for you like the opening of the Ulam (Hall)." And with this they alluded to what is stated in the second chapter of [Tractate] Middos: "All the gates in the Temple had doors, except for that of the Ulam."

והענין הוא כי הנה השערים הם שערי ההשפעה להמשיך חיות ומזון לעולם והדלתות הם לסגור השער כו' (עמ"ש מזה בד"ה והבדילה הפרכת) כי לפעמים השערים נסגרים לפי מעשה התחתונים

And the explanation is: the gates are the gates of the flow, to draw life-force and sustenance to the world, and the doors are to close the gate, etc. (See what is written on this in the discourse beginning "And the curtain shall separate.") For at times the gates are closed according to the deeds of the lower beings;

אבל פתח האולם לא היו בו דלתות שתמיד היה פתוח לפי שהוא רומז להההשפעה היוצאת תמיד בלי הפסק ובלי מעצור ממעשה התחתונים שאין אתעדל"ת [אתערותא דלתתא] מגעת עד שם

but the opening of the Ulam had no doors, for it was always open, because it alludes to the flow that goes forth constantly, without interruption and without being withheld by the deeds of the lower beings, for the arousal from below does not reach there.

אך זהו דוקא בהשפעה הנשפעת לעוה"ז הגשמי שהיא מושפעת מבחי' חיצוניות של עולמות עליונים

But this is specifically in the flow that flows to this physical world, which flows from the level of the outer dimension (chitzoniyus) of the higher worlds.

אבל בבחי' פנימיות עולמות עליונים צריך להיות תחלה כל האתעדל"ת [האתערותא דלתתא] כולה עד היכן שכחה מגעת ואח"כ דוקא מתגלה ויורדת בבחי' פנימי' [פנימיות / פנימית] עליונה ומאד נעלה מה שאין אתערותא דלתתא מגעת עד שם וזהו שאמרו רז"ל [רבותינו זכרונם לברכה] פתחו לי כחודה של מחט ואני אפתח לכם כפתחו של אולם.

But at the level of the inner dimension (pnimiyus) of the higher worlds, there must first be the entire arousal from below, all of it, as far as its strength reaches; and only afterwards does a supreme and very exalted inner level, which the arousal from below does not reach, reveal itself and descend. And this is what our Sages, of blessed memory, said: "Open for Me like the eye of a needle, and I will open for you like the opening of the Ulam."

28 ולהסביר זה הענין בעבודת ה'. הנה נודע כי ראשית ההשתלשלות הוא מחכמה ולמטה. ומחכמה ולמטה הנה הנפש האלקית היא מתלבשת בגוף ונפש הבהמית

And to explain this matter in the service of G-d: it is known that the beginning of the chain of descending worlds (hishtalshelus) is from Chochmah (wisdom) and below. And from Chochmah and below, the G-dly soul is enclothed in the body and the animal soul,

וצריך האדם להגביר הנפש האלקית ולהוציאה ממסגר הגוף ונפש הבהמית. אך רצון שבנפש הוא בבחי' [בבחי'] רצון עליון שהוא למעלה מההשתלשלות.

and a person must strengthen the G-dly soul and bring it out from the prison of the body and the animal soul. But the will (ratzon) that is in the soul is at the level of the supernal will, which is above the chain of descending worlds.

29 וכך רצון זה אינו מתלבש בנפש הבהמית כלל. אך אינו שורה ומתגלה בנפש האדם בבחי' גילוי עד שיעשה כל מה שבכחו

And so this will (ratzon) is not enclothed in the animal soul at all. But it does not rest and become revealed in a person's soul in a revealed manner until he does all that is in his power.

והנה אין בכח נפשו להגביר כ"א מחכמה ולמטה דהיינו שישים עיקר חכמתו בחכמת התורה וכן מדותיו שהוא אהוי"ר [אהבה ויראה] כו' יהיו רק לה' לבדו.

Now, it is not in the power of his soul to strengthen [it] except from Chochmah (wisdom) and below: that is, that he place the main part of his wisdom in the wisdom of the Torah, and likewise that his emotive attributes (middos), which are love and awe, etc., be for G-d alone.

משא"כ הרצון שהוא בבחי' מקיף ואינו מלובש כלל בנפש אין בכח נפשו לשנותו רק כשיהי' [כשיהיה] שלימות מחכמה ולמטה כל מה שיש בכח הנפש אזי ממילא יאיר ויתגלה אור הרצון עליון ב"ה ברצון הנפש בבחי' גילוי

Whereas the will, which is at the level of an encompassing [light] (makif) and is not enclothed in the soul at all, his soul does not have the power to change; but when there is completeness from Chochmah and below, all that is in the power of the soul, then of itself the light of the supernal will, blessed be He, will shine and be revealed in the will of the soul, in a revealed manner.

(וכמשנ"ת [וכמו שנתבאר] לעיל בד"ה צאינה וראינה בפי' עשה רצונו כרצונך כדי שיעשה רצונך כרצונו ועמ"ש בד"ה כי תצא בפי' מ"ש בזהר מאן דקטיל לחויא יהבין ליה ברתא דמלכא כו').

(As was explained above in the discourse beginning "Go forth and gaze," on the meaning of "Make His will as your will, so that He will make your will as His will." And see what is written in the discourse beginning "When you go out," on the meaning of what is said in the Zohar, "Whoever kills the serpent is given the King's daughter," etc.)

ובזה יובן פתחו לי כחודה של מחט דהיינו מבחי' ההשתלשלות מחכמה ולמטה שהוא בחי' חודה של מחט לגבי אור א"ס ב"ה הסכ"ע [הסובב כל עלמין]

And with this will be understood "Open for Me like the eye of a needle": that is, from the level of the chain of descending worlds (hishtalshelus), from Chochmah and below, which is the level of "the eye of a needle" relative to the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, the light that encompasses all worlds (sovev kol almin),

שאין ערוך עליו יתי כי נשגב שמו לבדו רק הודו וזיו של שמו על ארץ ושמים כו'.

to whom, may He be blessed, there is no comparison; for "His Name alone is exalted," only "His splendor," and the radiance of His Name, "is upon the earth and heavens," etc.

ואני אפתח לכם כפתחו של אולם היינו אתערותא דלעילא העליונה שלמעלי' [שלמעלה] מההשתלשלות ורצון זה הוא הגורם להיות נמשך ממנו רעותא דלבא לעורר את האהבה

"And I will open for you like the opening of the Ulam": this is the supreme arousal from above (is-arusa dile'eila), which is above the chain of descending worlds. And this will is what causes there to be drawn from it the will of the heart (re'usa deliba), "to arouse the love,"

בבחי' אחותי רעיתי יונתי תמתי מחמת שראשי נמלא טל שהטל שהוא מבחי' רצון העליון בה נמשך ונתלבש בבחי' ראשי היא בחי' חכמה כו' וד"ל [ודי למבין]

at the level of "my sister, my beloved, my dove, my perfect one," because "my head is filled with dew": for the dew, which is from the level of the supernal will, blessed be He, is drawn and enclothed in the level of "my head," which is the level of Chochmah, etc. And this suffices for one who understands.

(ועיין ברבות ע"פ אני ישנה כו' שמות פ' ב'. ק"כ ב'. ר"פ תרומה. ס"פ פקודי ובשה"ש [ובשיר השירים] ע"פ אני ישנה ובקהלת ע"פ דברתי אני עם לבי באסתר ע"פ בימי אחשורוש זהר ר"פ האזינו ובהרמ"ז [ובהרב משה זכות] שם.

(And see [Midrash] Rabbah on [the verse] "I am asleep," etc.: Shemos, chapter 2; 120b; the beginning of Parshas Terumah; the end of Parshas Pekudei; and on Song of Songs, on "I am asleep"; and on Koheles, on "I spoke with my heart"; on Esther, on "In the days of Achashverosh." Zohar: the beginning of Parshas Haazinu, and in the Ramaz there;

וירא קי"ב א' בשלח מ"ו א' צו ל"ג ב' אמור כ"ה א' שלח קע"ד ב' פינחס רל"ג א' כנרשם בספר בית אהרן ע"פ אני ישנה):

Vayera 112a; Beshalach 46a; Tzav 33b; Emor 25a; Shelach 174b; Pinchas 233a; as recorded in the book Beis Aharon on "I am asleep.")

LikuteiTorah.com
THE CHASSIDISHE PARSHA

About this edition

This edition contains the Hebrew text and the English translation.

The Hebrew text of Likkutei Torah: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Our English translation, made from the Hebrew without Kehot's notes: CC BY-NC 4.0.

This edition as a whole: CC BY-NC 4.0. Shuls, schools and non-profit projects may copy, print and share it freely, and may ask for donations to cover the cost of printing; it may never be sold. Credit Kehot Publication Society and likuteitorah.com. https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/

English translation: prepared for likuteitorah.com with AI assistance (claude-code/opus-5.5) and checked against the Hebrew and against Sefaria; not yet reviewed by a human editor. Please check anything important against the Hebrew.

The Rebbe asked that the maamarim of the week's parsha, the "Chassidishe Parsha," be learned during that week, spread over its seven days (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306–309). Why learn it, and the Rebbe's brachos: likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

A free, non-commercial project; nothing here is sold. Not affiliated with Kehot, Sefaria or the Lubavitch Library. © likuteitorah.com

From likuteitorah.com/likkutei-torah/shir-hashirim/26/

DEDICATED IN HONOR OF

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Dedicated in honor of the Rebbe's father, Reb Levi Yitzchok